

njegova povelja. Ta gospod Radič si upa biti nosilec kandidatne liste v mariborskem volilnem okrožju. Ali se bo v Sloveniji našel kakšen političen magarac, ki bo glasoval za njega?!

Da bomo nasprotnike poznali.

Hej, radičevci, evo dokaza!

V zadnji številki svojega glasila nas radičevci pozivajo, naj objavimo Pucljev dekret o prepovedi, da se na vinarski šoli v Mariboru ne sme več dalje poučevati veronauk. Evo vam zdaj besedilo dekreta!

Katehet na vinarski šoli, g. Martin Petelinšek, je prejel sledeči dopis ravnateljstva vinarske in sadjarske šole z dne 14. XII. 1926, št. 3743:

»Podpisani direktorji je čast obvestiti vas, da nam je sporočilo ministrstvo za kmetijstvo in vode z aktom broj 48799-II od 16. XI. 1926 in br. 52045-II od 8. XII. 1926, da je gospod minister za kmetijstvo in vode z rešenjem br. 35659-II od 17. avgusta 1926 ukinil zvanja veroučiteljev na vseh šolah pod njegovim resorom in sicer z veljavnostjo od 1. IX. 1926.«

Ker pomotoma na šolo v Maribor dekret ni prišel, zato je ponovno zahteval minister Puclj, da se mu o tem poroča in je nato z dopisi, ki so zgoraj s številkami in datumi omenjeni, spodil kateheta še s te šole.

Kaj sledi iz tega dekreta? Sledilo je, da katehet ni smel več v šolo, ne zato, ker se mu ne bi nič plačalo, ampak zato, ker je g. Puclj ukinil zvanje kateheta, to je službeno mesto kateheta na tej šoli. Katehet zdaj zopet hodi v šolo učiti in sicer po odredbi g. dr. Kulovca, našega poslanca, ki je kot kmetijski minister tudi to sramoto Pucljevo popravil. Zdaj ponovno zahtevamo, da nam uredništvo »Kmetijskega lista« izplača obljubljeno nagrado 10.000 D za to vprašanje, oziroma odgovor. Tožili ga sicer ne bomo, ker ne vemo, če toliko glešča, da bi se stroški izplačali, ampak verjeli mu ne bomo, pa naj obljubi, kar hoče. Kakor s to obljubo, tako je tudi z drugimi radičevskimi obljubami.

»Kmet — kmeta!«

Radičevci pravijo, da bodo volili le kmeta. Ker pa bo pri nas nosilec radičevske liste Radič, ki je gospod, izšolan, zdaj tudi trgovec v Zagrebu ali kaj, bodo morali radičevci pri nas dosledno voliti le SLS listo, ki kandidira v resnici kmete, ki bodo tudi izvoljeni. Radičevski kmetje pa so na listo tako postavljani, da ne bo nobeden izvoljen. Na Kranjskem pa je nosilec liste Puclj, mesar, ki je pač tedaj velik prijatelj kmeta, če mu ta poceni živino proda. Poslanec pa misli postati s kmetjskimi glasovi tudi g. Prepeluh, znani socijalist. Ta sedaj nekaj piše v svojem listu glede Trboveljske premogokopne družbe, tega pa ne pove, da je bil sam tudi nekaj časa za vlado Radičev pri Trboveljski družbi ne sicer uslužben ali vendar kot komisar dobro preskrbljen. Ta sedaj najbolj goni vižo: Kmet — kmeta, delavcem pa je gonil: delavec — delavca, sam pa ni ne eno ne drugo, pa vendar kandidira.

Liberalna gospoda med seboj.

Demokrati in radičevci so naprednjaki, to so ljudje, ki vidijo napredek v tem, če ljudje manj v cerkev hodijo, če se verouk iz šole izganja, pa katoliški cerkvi, kjer le more, nasprotuje in škoduje. Demokrati so računali, da bi precej dobili, ako bi privabili radičevce v svoj napredni blok. Radičevci pa so zapustili svoje ustanoviteljce, pa hočejo sami kmeta vleči pod naprednjaki in še hrvaški žegen. Zdaj se pa med seboj dajejo, da je kar veselje! Pa za koga se dajejo? Za izgubljene mandate! Gospoda, saj se ne splača! napravite napredni blok, pa pojdite fitigot!

ko, skril noge v povaljane hlače, pobral puško in krenil na odhod med krohotanjem Urše, ki mu je metala v uho:

»Svojat, ti, pemska! Za Barbeka se pišeš, Mačkov stric si! Dosedaj si nam streljal mačke, odzaj boš lovil in nosil žive v grad! Le beži le, ti prokleti Mačkov stric!«

Kako je dospel Barbek onega popoldne v svoj stan, ni znal. Ni razglabljal o tem, kako mu je podtaknila čisto navadna vaška klepetulja mačka v zajčji koži, vztrepetal je v zavesti: gorje moškemu, ako zapade ženskemu maščevanju! Kaj bo, ako ga bodo prekrstile cele Pišeece iz češkega Barbeka v slovenskega — Mačkovega strica!

Drugi dan je bila sobota. Moral je skozi Pavlo vas. Nekaj nepopisno mučnega za logarja, ko je lajalo vanj odraščeno in mlado in voščilo »dobro jutro!« — Mačkovemu stricu!

V nedeljo ni upal niti v cerkev, a so ga prišli fantini dražit pod okno in mu naganjat skozi ušesa — Mačkovega strica. Po preteku enega dobrega tedna ni nikdo več poznal baronovega Barbeka, vse le grajskega — Mačkovega strica! Deco, ki ga je pikala, je suval v obcestne jarke ter fjej navijal ušesa, ženskam, fantom ter možem ni bil kos s pestjo. Da bi raztovoril Mačkovega strica, se je oklenil prisiljene darežljivosti, postrežljivosti in uljudnosti napram najbolj priprostim. Listje je delil zastoj, dračje je pustil pobirati, jagode ter gobe so bile globe proste, lovski tatovi so imeli mir, mačk je že bilo pri vsaki hiši poveč; a češki Barbek je ostal še vedno — slovenski Mačkov stric!

Bil je baronov logar ter oskrbnik občutljiv in čutil vsakega Mačkovega strica kakor zabodljaj v srčno stran. Vse njegovo valpetsko postopanje sta zavrla na mah dve besedi iz ženskih ust in od tedaj je bil priklenjen grajski oskrbnik na natezalnico ljudske maščevalnosti. In to bičanje z Mačkovim stricem ni trpelo en dan in mesec, ampak cela leta. Barbek se mu ni mogel privaditi, dokler je služboval na pišeckem gradu.

Tako je zaključil že rajni g. župnik svojo razlago o — Mačkovem stricu. Mnogo pozneje za tem sem zvedel, da je odpovedal Barbek službo logarja ter oskrbnika in se preselil nazaj na Češko in to radi tega, ker ga je poklical enkrat celo stari baron z:

»No, Sie, Herr — Mačkov stric!«

Župnikovi kimovci!

To naj bodo vsi naši delovni in požrtvovalni občinski možje župani kulturni delavci pri naših društvi in naših organizacijah. Tako dosledno pozdravlja demokratiško glasilo naše ljudi. Čigavi kimovci pa so potem demokrati? Saj so to računali, da je pri nas tudi tako, kakor pri njih, ko morajo kimati, kar Žerjav reče. Pri nas nihče ne kima, ampak so naši možje že prevdarni dovolj, da tudi temu pozdravu ne bodo kimali, pač pa vrnili pozdrav, kakor so ga prejeli pri prihodnjih volitvah. Takrat bodo demokrati kimali z glavami, ker jih bodo zaradi malega števila kroglice bolele, pa bodo sami kimovci ostali!

Socijalisti vlečejo delavce za nos!

Mariborski socijalisti priredijo vsaki vsaj eno protestno zborovanje, na katerem razburjajo pred vsem železničarje, kateri že vsled tega ne vedo več, ali res nihče drugi ne ve za težnje in skrbi njihove kot samo socijalisti. Pa se je izkazalo, da so ti brez potrebe razburjali delavstvo. Na enem teh shodov se je silno protestiralo, da so se legitimacije za družinske člane železničarjev odvzele. Na koncu shoda pa je potem eden od navzočih prebral, da so se te legitimacije že vrnile in da so le začasne, dokler se ne izdela nov pravilnik v tem oziru. Kaj je bilo treba delavce razburjati cele ure, potem pa jim to javiti? Enako se godi tudi glede posebnega poslanstva socijalistov v Beograd. Ko so se ti vrnili iz Beograda, niso imeli ničesar pozitivnega poročati, sicer ne bi bilo toliko zabavljanja. Pač pa so na shodu brali naš list »Slovenec« ter nad njim znesli svojo jezo, ko je poročal, da oni niso nič dosegli, pač pa je uspešno poslancu Žebotu, da je izposloval pri vladi, da bo nakazala zadostne kredite za vse železničarske zahteve. S čim bodo neki zdaj socijalisti prišli? Najbrže bodo protestirali zoper zboljšanje železničarskim delavcem, ker ne bodo imeli več sredstva, kjer bi mogli zabavljati!

Volilci SLS

NAŠA SKRINJICA
JE JE

1.

! PRVA !

Državna politika.

V NAŠI DRŽAVI.

Radikalna stranka se bo izčistila. Gotovo je, da je velik del radikalne stranke pošten, da so bili le oni najožji prijatelji in pristaši Pašiča tisti, ki so povzročili, da se je radikalna stranka vobče obsojala. Pošteni poslanci so šli zato začasno iz nje in so čakali prilike, da se zopet povrnejo in napravijo red. Takoj po smrti Pašičevi se je videlo, da se bodo razmere v stranki kmalu izčistile. Grupa Ljube Jovanoviča, ki je podvzela v radikalni stranki boj zoper korupcioniste v stranki, je zopet vstopila v radikalno stran ko in je sedaj na vladi. Njen predstavnik je sedanj predsednik vlade Vukičević. Jasno je že naprej, da bo ta skupina tudi po volitvah najmočnejša in da bodo pašičevci morali se podvreči tej skupini, ali pa iti iz stranke. To se že tudi zdaj opazi, ker se nekateri gospodje, ki so se preveč mešali v korupcijo, že kar sami vlečejo nazaj, ko vidijo, da nimajo nikjer več zaslombe. Ako se to izčiščenje izvrši že pred volitvami in se napravi v stranki sporazum, je jasno, da bo radikalna stranka prišla kot najmočnejša iz volitev.

Položaj drugih strank. V Davidovičevi stranki sta dve skupini in sicer vodi eno on sam, drugo pa vodi dr. Markovič, sedanj zunanji minister. Bati se je, da bodo šli ločeno v volitve. — Pribečević se pritožuje, da ga nikjer ne marajo in ga preganjajo, mu shode razbijajo in mu grozijo na vse načine. Menda je pozabil, kako je on sam delal, ko je bil minister za časa volitev. So se pač od njega naučili. Sedaj se mu pa vrača. — Muslimani so se tudi že sprli med seboj, ker jih vlada ne štiti tako, kot so pričakovali. Seve jih radikali na svojo škodo ne bodo podpirali. — Radič pravi, da bo prišel iz volitev tako močen, da bo sam sestavil vlado. Kaj vse neumnega je Radič že povedal, pa je že zdaj eno pogruntal. Slovenskih poslancev bo toliko dobil, da jih bo lahko vse pobil, pa ne bo nobeden mrtev obležal. — SKS je popolnoma pod Radičevno komando in zato sploh o njej ni mogoče posebej govoriti. — Žerjav je propadel s svojim naprednim blokom, tako se je že zdaj pokazal kot general brez armade, kar naj tudi ostane. — Socijalisti pa imajo zelo velik apetit, ker pišejo, da bodo po volitvah kar ministri postali. To bi seveda bilo samo da bo slovenski delavec socijalističnim kandidatom zapel: Vi boste pa domo ostali!

Delo naših poslancev. Že se kažejo učinki dela naših poslancev, ki so sicer kratko časa, a vendar dovolj časa bili v vladi, da so izposlovali velike kredite za zidanje novih prog po Sloveniji. Dne 1. avgusta se začne graditi proga Krapina—Rogatec. V Ljubljani se mudi komisija, ki bo pregledala načrte za železniško progo Slovenije do morja. Kdor je malo poučen, kaj taka dela prinesejo zaslužka v deželo in potem pozneje pa še gospodarskega blagostanja, ta bo moral priznati, da je bilo že to delo velikanskega po-

mena za Slovenijo. Da bodo pa naši pristaši vedeli, kako zelo je ravno SLS zmožna velike državne politike, bomo o tem v kratkem še posebej pisali. Naši poslanci pa še tudi zdaj vedno intervenirajo v vseh zadevah, kjer posamezni ali tudi celi stanoviti potrebujejo pomoči in brambe. Pretekli teden so se mudili v Beogradu gg. Žebot, Vesenjaj, Pušenjak in drugi naši poslanci, ki so pri raznih ministrstvih posredovali o zadevah Slovenije, da se demokrati že zopet bojijo, da bo treba v Beogradu pisati, naj se vendar Slovenija tako ne protežira!

V DRUGIH DRŽAVAH.

V Rumuniji so imeli volitve. Zmagala je vlada tako, da so posamezne stranke kar izginile in niso dobile niti po en mandat. Bratianu bo torej zelo mirno lahko vladal in to kljub temu, da se bliža državni velika temna senca, ki jo zagrinja v nemir, to je popolno oslajenje kralja Ferdinanda.

Rusija hoče na zunaj mir. Rusija se pripravlja, da bi med njo in Poljsko prišlo do miru. Začela so se že tudi trgovska pogajanja, ki potekajo ugodno. Enako pa se pričakuje, da se bo pobotala tudi z Anglijo, ker sama uvidi, da s komunistično propagando v Angliji nič ne doseže, škoduje pa si zelo, ako ni z Anglijo v dobrih odnosih. Na drugi strani pa tudi Anglija ni ravno razpoložena, da bi se spuščala v take nepotrebne prepire, ki bi ji le škodovali. — Oglasila se je tudi Italija, da si hoče ona osvojiti ruska tržišča. Na ta način bi hotela Italija izpodrinuti druge države in pridobiti Rusijo za svojo protibalkansko politiko. Pa se moti! — Na znotraj pa se boljševidi še niso kaj poboljšali. Poročila iz Rusije javljajo, da še vedno politične nasprotnike kot ovaduhe drugih držav obdolže in postrele.

Na Francoskem se bijejo za novo volilno reformo. Zborujejo kar cele noči. Načrt so obravnavali že štiri leta, pa še zdaj ni tak, da bi bili z njim zadovoljni. Tudi v drugih državah vidimo, da imajo vremena.

Priključitev Avstrije Nemčiji. To vprašanje je za nas zelo važno. Mi bi potem postali sosedni ene najmočnejše države in sicer industrijske države v Evropi. Za nas same ne bi to značilo nič hudega. Drugače pa je to za Čehe, ki bi bili ko otok v Nemčiji. Zelo se bori zoper priključitev tudi Francija, ker se boji močne Nemčije. Italija bi se seveda tudi bala, da ne bi Nemčija prevzela vpliva na Balkanu in bi njo izpodrinila. Začasno se torej to še ne bo zgodilo, vendar je treba s tem dejstvom računati, da ga nam bo bližnja bodočnost prinesla.

Kaj je novega?

Smrt g. nadžupnika in dekana. Iz Vuzenice smo prejeli žalostno vest, da je preminul v nedeljo, dne 10. t. m., tamošnji nadžupnik, dekan in duhovni svetnik Štef. Pivec. Rajni je bil rojen v Laporju dne 19. julija 1863. Studije je dokončal v Mariboru, kjer je bil tudi posvečen dne 11. julija 1889. Služboval je kot kaplan na: Pilštajnu, v Zetalah, Rečici ob Savinji (kjer je bil tudi provizor) ter v Skalali. Prišel je za župnika v Podčetrtrek dne 14. novembra 1909 in ostal tamkaj do leta 1917, ko je bil imenovan za nadžupnika in dekana v Vuzenico. Blagopokojni je bil goreč duhovnik, ki se je veliko trudil v pastirski službi za lepoto hiše božje. Znan je bil kot strokovnjak v glasbi. Po župnjah, kjer je služboval, je ustanavljal pevstva društva ter vodil z veliko vnemo že obstoječe pevske zbornice. Med duhovnimi sobratji je bil znan kot dober tovariš, verno naše ljudstvo ga bo ohranilo v najboljšem spominu, ker mu je utrjeval s pravo duhovniško gorečnostjo verske svetlinje v cerkvi, zunaj cerkve pa mu budi ljubezen in zanimanje do lepe pesmi. Po svoji naravi je bil vesel, prijazen ter močne postave. Zadnje nedeljo je še opravil službo božjo pri vuzeniški podružni cerkvi. Na povratku je rekel spremljevalcem, naj odidejo naprej, ker njemu ni prav dobro. Ko ga le ni bilo za njimi, so šli pogledat in ga našli mrtvega — zadetega od kapi. Pogreb se je vršil v sredo ob 8. uri predpoldne v Vuzenici. Ostani ohranjen blagemu g. nadžupniku trajno časten ter hvaležen spomin med duhovnimi sobratji in vernim ljudstvom!

Sklepni izpit na celjski orglarski šoli, ki se je vršil v torek, dne 5. t. m., je pokazal lep uspeh, ki so ga gojenci dosegli na tej šoli. Izpit je pred č. g. opatom Petrom Jurakom kot od kn.-šk. ordinarijata imenovanim komisarjem polagalo osem gojencev, ki so lepo odgovarjali na vprašanja iz glasbene teorije in v vsem pokazali, da so v šoli pridobili dober temelj za nadaljnjo glasbeno izobrazbo in za uspešno delo na cerkvenem koru. Ob koncu izpita je z lepim nagovorom nagovoril absolvente č. g. opat in jih opozarjal na lepoto njih poklica. Vodja šole g. Bervar se je ob zaključku zahvalil g. opatu za naklonjenost in tudi za denarno podporo, ki jo g. opat nudi šoli.

Nova železniška zveza Rogatec—Krapina. V torek, dne 5. t. m., se je vršila pri generalni direkciji državnih železnic v Beogradu, oddelek za gradbo prog, ofertalna licitacija za zgradbo te 16 km dolge proge. Gradbeni stroški so proračunani na 30.000.000 Din. Licitacije se je udeležilo sedem tvrdk, med temi tudi dve iz Slovenije in sicer: Gradbeno podjetje inž. Duklič in drug ter »Obnova«, oba iz Ljubljane. Delo je končno izlicitala tvrdka »Progres« iz Sarajeva za skupno svoto 24.100.000 Din. Z delom se bo pričelo že dne 1. avgusta t. l. ter mora biti tekom 15 mesecev dovršeno. Za Slovensko Štajersko velevažna proga bo dogotovljena do 1. decembra 1928.

Neurje s točo. V ponedeljek, dne 4. t. m., zvečer okrog pol sedmih je zadela Zalec zopet že tretjič zelo huda nesreča. Toča nam je pobila skoraj vse. Hmelj, edini glavni naš dohodek, fižol, koruza, žito, sploh vse, kar je dosegla. Najhuje je prizadeto polje okrog vasi Vrbje. Pokonci stoje same gole hmeljevke z golimi trtami. Koruza je uničena, ravno tako tudi fižol, žito leži po njivah omlačeno. Pogled je tako žalosten, da je obupati. Toča je padla skoraj 15 minut nepretrgoma, debela kakor orehi. Po njivah je ležala toča nad štiri prste na debelo. Nekaterim posestnikom so poljski pridelki docela uničeni. Zato se merodajne oblasti, posebno oblastni poslanec Kranjc, nujno prosijo, da posredujejo za odpis zemljiškega davka.